

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 martie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Elena Covalenco

Judecători - Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2013 de condamnatul

Bondarenco Victor Iacob, născut la 02 iunie 1957, originar din or.Bender și domiciliat în mun.Chișinău, str.Titulescu 43, ap.49.

Termenul examinării cauzei:

1. 25.02.2013 - 20.05.2013 - prima instanță,
2. 11.07.2013 - 25.09.2013 - instanța de apel,
3. 21.01.2014 - 12.03.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 20 mai 2013, Bondarenco Victor a fost condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal la 180 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Bondarenco Victor în beneficiul părții vătămate Brînză Liubov a prejudiciului material în sumă de 918,03 lei și a celui moral în sumă de 4000 lei, în total în mărime de 4918,03 lei.

2. În fapt, prima instanță, acceptînd acordul de recunoaștere a vinovăției, a constatat că Bondarenco Victor, la 24 octombrie 2012, aproximativ ora 09.30, conducînd automobilul de model „Opel Astra”, cu n/î CDY 990 și, deplasîndu-se în mun.Chișinău, la intersecția str.Titulescu - Zelinschi, nu a asigurat securitatea circulației rutiere, nu a manifestat atenție sporită la circulație, încălcînd cerințele art.41 pct.(2) și art.46 lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care indică că: „conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic. În cazurile în care cîmpul vizual în spate este limitat, conducătorul trebuie să recurgă la ajutorul altei persoane, aflate în afara autovehiculului” și „conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza pînă la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lîngă: a) copii, persoane de vîrstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate”, nu a manifestat atenție sporită la circulație, nerespectînd regulile circulației rutiere și a comis tamponarea pietonului Brînză Liubov cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.108/D din 28.01.2013, vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu recurs de către acuzatorul de stat, care a solicitat

casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în partea dată, prin care acestuia să-i fie stabilită o pedeapsă în baza art.264 alin.(1) Cod penal de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, iar în temeiul art.90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea executării pedepsei pe termen de probă de 1 an, pe motiv că pedeapsa stabilită de prima instanță este prea blîndă în coraport cu circumstanțele comiterii infracțiunii și consecințele acesteia, și neîntemeiat instanța a dispus condamnarea acestuia fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, astfel nu va fi atins scopul de corectare a inculpatului, precum și prevenirea de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2013, a fost admis recursul procurorului, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre în partea dată, prin care lui Bondarencu Victor, recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 1 an.

4.1. Instanța de recurs a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei și concludenței, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului V.Bondarencu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia.

Totodată, instanța a conchis că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei acestuia, nu s-a ținut seama în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei, nu s-a luat în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana celui vinovat, rolul acestuia la săvîrșirea infracțiunii, aplicîndu-i o pedeapsă neechitabilă faptei comise, iar neaplicarea pedepsei cu închisoarea și a pedepsei complementare, nu va restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, prevenirea din partea acestuia, precum și a altor persoane comiterea a unor noi infracțiuni.

Astfel, instanța de recurs, reieșind din circumstanțele stabilite în cauză, a concluzionat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința inculpatului V.Bondarencu nu poate fi atins decît prin atragerea lui la răspundere penală cu stabilirea pedepsei închisorii pe un termen de 4 luni, cu fixarea unui termen de probă de 1 an, în temeiul art.90 Cod penal, și a pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

5. Împotriva deciziei instanței de recurs a declarat recurs în anulare condamnatul V.Bondarencu care, fără a invoca vreun temei de drept din cele prevăzute în art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de recurs nu a motivat din care considerente a ajuns la concluzia că în privința lui urmează să fie aplicată cea mai aspră pedeapsă din numărul celor alternative și pedeapsa complementară, fără a-și argumenta recursul și a indica care este viciul fundamental ce a afectat hotărîrea atacată.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide

inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Recurentul, fără a indica vreun viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărârea atacată, ca temei al recursului în anulare invocă neacordul său cu pedeapsa stabilită de instanța de recurs, solicitînd menținerea sentinței primei instanțe, prin care i-a fost stabilită o pedeapsă mai blîndă, sub formă de 180 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Colegiul penal consideră că acest temei nu constituie un viciu fundamental, care ar afecta hotărârea atacată.

Argumentul recurentului, precum că instanța de apel nu și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei închisorii și celei complementare, este lipsit de temei, deoarece din textul deciziei rezultă că instanța și-a motivat concluziile în acest sens, indicînd din care motive în privința acestuia nu poate fi aplicată pedeapsa neprivativă de libertate.

Astfel, potrivit conținutului deciziei, instanța de apel a conchis că prima instanță, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, nu a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75-77 Cod penal și incorect a concluzionat că reeducarea și corijarea acestuia este posibilă prin aplicarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității. Instanța a menționat că, stabilirea unei astfel de pedepse inculpatului, chiar dacă infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, este irațională, pe motiv că o atare aplicare este contrară scopului legii penale de asigurare a siguranței traficului rutier, vieții și integrității corporale a participanților la trafic. Mai mult că, inculpatul nu a întreprins nici o măsură pentru evitarea tamponării părții vătămate, care se afla în vizorul acestuia, și nu s-a asigurat că poate face manevra cu spatele fără a crea un pericol sau un obstacol pentru alte persoane, totodată părăsind locul accidentului rutier, pe cînd respectarea regulilor de circulație rutieră este o obligație impusă fiecărui conducător de transport, care este un mijloc de pericol social sporit pentru sănătatea și viața nu numai a șoferului, dar și a celorlalți participanți la trafic.

Instanța de recurs, reieșind din circumstanțele stabilite în cauză și, ținînd cont de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana inculpatului, rolul și comportamentul acestuia la săvîrșirea infracțiunii, recunoașterea vinei și căința sinceră în cele comise, săvîrșirea pentru prima oară a unei infracțiuni mai puțin grave, a concluzionat că prima instanță i-a aplicat inculpatului o pedeapsă neechitabilă faptei comise, iar scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui V.Bondarencu nu poate fi atins decît prin aplicarea pedepsei cu închisoarea și a pedepsei complementare, deoarece neaplicarea acestei măsuri de pedeapsă nu va restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, prevenirea din partea acestuia, precum și a altor persoane, comiterea a unor noi infracțiuni.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de recurs și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei lui V.Bondarencu cu închisoarea și a celei complementare – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, astfel temeiul invocat de recurent nu și-a găsit confirmare.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de condamnatul V.Bondarenco, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4), art.453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Bondarenco Victor împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2013, în propria lui cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 aprilie 2013.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun